

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Archicancellariis Sacri Romani Imperii Ac Cancellariis Imperialis Avlae

Mallinckrodt, Bernhard von

Monasteri[i] Westphaliae, 1640

Conradvs Salicus Imp. eius nominis secundus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11835

CONRADVS Salicus Imp. eius nominis secundus.

Burchardus Episcopus VVormatiensis.

SVb Conrado, se principe loco sistit Burchardus, qui anno 1024, & 1026, recognouit literas huius Principis, quibus Werdinenſis in Westphaliâ, ad Ruram amnem, Monasterij confirmauit Priuilegia; vt auctor est Gerhardus Kleinsorgius, in *Ecclesiastico suo patrie nostre Chronico*, aliquoties à me laudato. Vixit adhuc sub initium Imperij prædicti Conradi Imperatoris, (cuius adolescentis Nutritius & Institututor fuerat, vicissim ab illo omni vitâ charissimus habitus) S. Burchardus Episcopus VVormatiensis; decessit enim, vt in *Catalogo* scribit Bruschius, an. 1025, 20 Augusti. Dubito tamen, an sit hic ipse, de quo apud Kleinsorgium; maximè, quòd posteriores anno 1026; atque ita, de aliquorum sententiâ, post Burchardi mortem, quam communiter in annû 1025 cadere scribunt, scriptæ sint: & fortè verisimile non sit, S. Burchardum, eo temporis decrepitum ferè senem, se aulico pistrino addicere voluisse. Accedit, quòd postremis Conradi annis, hoc nomine Cancellarius aliquis in aula eius egerit, quem suspicari possumus cum prædicto eundem esse; licèt medijs aliquis, de quo statim, interuenerit: nam eius rei alia etiam exempla in Imperatorum Historia occurrunt. Liberum interim per me Lectori erit, quid de hac re probabiliùs veriusque statuere velit. Quia tamen, quod postmodum prædictis iam scriptis mihi primùm innotuit, præcipuus nodus de an. 1026, qui negotium mihi faceſſiuit, per Cardinales Baronium & Bellarminum solutus est, qui concordantibus suffragijs S. Burchardum non anno 1025, vt plerique priùs voluerant, sed sequenti 1026, obiisse tradunt, ac illius sententiæ veritas ex gestis Conradi Imperatoris abundè apparet; reliqua in contrarium nos vocantia, non perinde magni æstimo; valdeque probabile duco, voluisse Conradum, hunc Educatores & Magistrum suum, vel in extremâ senectâ Aulici Cancellariatûs sublimi dignitate exornare. Ac forte huc non nihil faciat, quòd S. Burchardus, vt vitæ Scriptor refert, iam iam moriturus; se inter ditissimos recenseat. nec puto cuiquam dubium esse, compendiosiore ad opum cumulationem, per opimum & pingue Cancellariatûs officium, quàm tenuem Ecclesiasticum censum, patère viam. Videat de reliquis Burchardum concernentibus, cui lubet, Mantissam nostram, cap. 1 de Sanctis Germaniæ Cancellarijs.

Vdalricus.

Vdalricus, siue, vt lectio eius nominis alicubi variat, Odalricus, Oudalricus, vel Vodalricus, ab an. 1024, id est, ipso ferè Conradi imperantis primordio, ad annû vsq; 1029, tanquã Cancellarius Diplomata sui Principis recognouit;

uit; vti videre est, quoad an. 1024, in *Metrop. Salisb. tom. 1, p. 146*; & *tom. 1. Histor. Leod. pag. 264*; quoad annos 1025, ead. *Metrop. Hundij tom. 1, pag. 143*; & *tom. 3, pag. 407*; an. 1026, *Metrop. tom. 3, pag. 346*; an. 1027, *Kleinsorg. in Chron. Metrop. Salisb. tom. 1, pag. 371*; an. 1028, *ibid. pag. 372*; an. 1029, *Metrop. part. 1, pag. 143*; & *part. 2, pag. 39*. De hoc quod præterea dicam, hæcenus non habeo: necdum enim in omnes & singulos Cæsareanorum Diplomatum subscriptores curiosius inquirere mihi vacuum fuit. nec dubito, de aliquibus frustraneum laborem fore; licet faciliorem eiusmodi venatum faciat, quod liquidum sit, Ecclesiastici Ordinis ad vnum omnes fuisse. Dispiciat autem Lector philomusus & philologus, cum constet Diplomatum fide, memoratos modo, Burchardum & Vdalicum, annis 1024, & 1026 (de intermedio quis idem statuere dubitet?) simul Cancellarios aulicos eodem tempore fuisse; an non de alijs temporibus idem dici possit. Ac velit fortè ad ita opinandum nos inuitare, quod non vno in loco illorum aliqui, quasi ad aliorum eiusdem nominis & officij differentiam, *Summi vel primi Cancellarij* vocentur.

Successor Vdalrici in officio fuit Burchardus; siue is ille ipse sit, de *Burchardus* quo priùs; siue ab illo diuersus, quod magis puto. Is recognouit vice Bardonis *Archicapellani*, an. 1033, Priuilegium Ecclesiæ Mindensi concessum, apud Pistorium, & apud Miræum in *Codice Donat. cap. 47*; licet ibi Bulchardus legatur: deinde in *Metrop. Salisb. tom. 1, pag. 145*, an. 1034; apud Miræum, in *Notit. Eccles. cap. 84*; *lib. 2. Donat. cap. 23*, an. 1038; *Metrop. Salisb. part. 1, pag. 145*. Inuenio in *Basiliensium Episcoporum Catalogo*, sub Henrico IV, Burchardum de Hasenburg; sed illum hoc Cancellario iuniorem censeo.

HENRICVS tertius, cognom, NIGER.

PRIMO loco Theodoricus referri postulat, qui recognouit Bardonis *Theodoricus Episcopus Constantiensis* Moguntini vice (is in *Metrop. Salisb. tom. 1, pag. 365*, etiam VVardo & VVartho scribitur) Priuilegium Henrici, datum Mindensi Ecclesiæ, quod inter reliqua edidit Pistorius; idque an. 1039 datū fuit: vti & confirmationem bonorum Frisingensis Ecclesiæ, factam eod. anno: *Metrop. Salisb. tom. 1, pag. 148*. De anno 1040, vide Miræum in *Notit. Eccles. cap. 87*; *Histor. Leod. Chapeauilli; tom. 1, pag. 280*; *Metrop. Hundij tom. 2, pag. 4*, & *276*; ac *tom. 3, pag. 881*. de an. 1045, (dummodo is non alius Theodoricus, sed hic idem est) vide eandem *Metrop. tom. 1, pag. 365*; & *tom. 2, pag. 15*. Hic, pro more meliorum istorum seculorum, Aulicæ curæ satur, anno 1045 Episcopalem Cathedram conscendit, apud Constantienses, factus eius loci in ordine trigessimus octauus Antistes;